ԱԵԼԻՏԱ ԴՈԼՈՒԽԱՆՅԱՆ
Խաչատուր Աբովյանի անվան ՀՊՄՀ
Հայ հին և միջնադարյան գրականության և նրա
դասավանդման մեթոդիկայի ամբիոնի վարիչ,
ՀՀ ԳԱԱ թղթակից անդամ, բանասիրական
գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր

ՄԵԾ ԼՈՒՍԱՎՈՐԻՉ ԽԱՉԱՏՈՒՐ ԱԲՈՎՅԱՆԻ ԵՐԱԶԱՆՔԻ ԻՐԱԿԱՆԱՑՈՒՄԸ

Դեռ դպրոցական տարիներին մեզ ուսուցանել էին, որ Խաչատուր Աբովյանը երազում էր Հայաստանում ունենալ օրինակելի դպրոցներ ու բարձրակարգ կրթություն: Նրա երազանքն իրականացավ 1922-ին, երբ նորաբաց Երևանի պետական համալսարանից անջատվեց ու հիմնվեց Հայաստանի համար ռազմավարական կարևոր նշանակություն ունեցող մանկավարժական մայր բուհը: Հատկանշական է, որ այդ լուսավոր ու ապագային միտված ձեռնարկը իրագործվեց Հայաստանի համար չափազանց ծանր քաղաքական ու տնտեսական պայմաններում:

Ես այդ բուհում եմ 17 տարեկանից, ու ինձ դասավանդել են շատ արժանավոր դասախոսներ, որոնք եղել են իրենց ժամանակի նշանավոր գիտնականները: Չեմ կարող այս հոբելյանական խոսքում չհիշատակել ՀՀ ԳԱԱ ակադեմիկոսներ, նշանավոր լեզվաբաններ Արարատ Ղարիբյանին, Աշոտ Աբրահամյանին, որը գրաբարին տիրապետում էր Ոսկեդարի մեծերի մակարդակով, վաստակաշատ դոկտոր, պրոֆեսորներ Վաղարշակ Քոսյանին, Բոգդան Վերդյանին, Պետրոս Բեդիրյանին, ռուս գրականության հիանալի մասնագետ պրոֆեսոր Պարույր Սահակյանին, հունահռոմեական գրականության եզակի գիտակ Առաքել Առաքելյանին, արտասահմանյան

գրականության իմաստությունը ուսանողներին փոխանցող Սողոմոն Սողոմոնյանին, նշանավոր պատմաբան, հնագետ, բանասեր, ակադեմիկոս, անկրկնելի Մորուս Հասրաթյանին, պրոֆեսոր պատմաբաններ Զավեն Գրիգորյանին, Սուրեն Հակոբյանին, շատ սիրված դեկան Արտաշես Պողոսյանին, տնտեսագետ Վազգեն Աղզումցյանին, քաղաքագետներ Աշոտ Փարեմուզյանին և Կարլեն Միրզախանյանին:

Իհարկե ինձ համար հատուկ դեր ուներ հայ գրականության ամբիոնը՝ մեծ հմայքի տեր բազմավաստակ գրականագետ Վաչե Պարտիզունու գլխավորությամբ: Ինձ դասավանդել են եզակի նկարագրի տեր պրոֆեսոր Արշալույս Բաբայանը, պրոֆեսոր Եղիշե Պետրոսյանը, դոցենտ Աշոտ Մկրտչյանը: Թվարկած անուններն անմնացորդ նվիրյալներ էին և նրանց հնարավոր չէ մոռանալ:

Պատմալեզվագրական ֆակուլտետում իմ ուսումնառության տարիներին սովորում էին ուսումնատենչ, բնությունից օժտված տղաներ ու աղջիկներ: Մեր կուրսից մեկ կուրս բարձր սովորում էր Հրանտ Մաթևոսյանը՝ հայ գրականության դասականներից մեկը: Մեր կուրսում էին սովորում երկու մեծատաղանդ բանաստեղծներ՝ Ռազմիկ Դավոյանն ու Արմեն Մարտիրոսյանը:

Ուսման տարիներին կար ձգտում լավի ու լավագույնի համար:

Ես իմ շնորհակալական խոսքն եմ հղում իմ սիրելի դասախոսներին, որոնց համար մեծագույն հաճույքն էր իրենց ուսանողի առաջընթացը:

Այսօր Խաչատուր Աբովյանի անունը կրող մանկավարժական մայր բուհը պահպանում է լավագույն ավանդները, իսկ բանասիրական ֆակուլտետի դեկանատը ու ամբիոնների պրոֆեսորադասախոսական կազմը ջանում է առաջադեմ ավանդույթներով ու գիտամանկավարժական խոր

գիտելիքներով ուսուցիչներ տալ հայ դպրոցին՝ Հայոց պետականության ամենակարևոր հիմքին:

Շնորհավորում եմ բոլոր նրանց, ում թանկ է մանկավարժական բուհը և հավատում եմ մեր բուհի հաստատուն առաջընթացին: